

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28.06.1996, sp. zn. 22 Co 262/96, ECLI:CZ:KSPH:1996:22.CO.262.1996.1

Číslo: 27/1997

Právní věta: Řízení o výkonu rozhodnutí k vymožení příplatku na zaopatření stanoveného podle ustanovení § 7 vyhlášky č. 467/1992 Sb., o zdravotní péči poskytované za úhradu, není osvobozeno od soudního poplatku podle ustanovení § 11 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.06.1996

Spisová značka: 22 Co 262/96

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní

Předpisy: 549/1991 Sb. § 11 467/1992 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Mladé Boleslavi usnesením zastavil řízení proto, že oprávněný nereagoval na výzvy soudu k zaplacení soudního poplatku ze dne 7. 8. 1995 a 22. 11. 1995 a soudní poplatek nezaplatil.

Proti tomuto usnesení podal odvolání oprávněný. Uvedl, že má za to, že tu je řízení poplatkově osvobozeno. Předmětem výkonu rozhodnutí je totiž částka představující nezaplacený příplatek na zaopatření za pobyt nezletilého dítěte povinného, jež bylo umístěno v Dětském domově v M. na základě soudního rozhodnutí o nařízení ústavní výchovy. Důvodem umístění dítěte do výchovného zařízení byla skutečnost, že v rodině nebyla zajištěna uspokojivá výchova dítěte. Podle názoru oprávněného šlo tedy o poskytnutí jedné z forem sociální péče, kterou se podle ustanovení § 73 zákona č. 100/1988 Sb. rozuměla pomoc poskytovaná občanům, kteří ji potřebují vzhledem ke svému věku, nebo kteří bez pomoci společnosti nemohou překonat obtížnou životní situaci nebo nepříznivé životní poměry. Řízení o úhradě nákladů poskytnuté sociální péče, včetně vykonávacího řízení, je proto podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb. osvobozeno od soudního poplatku. Současně se oprávněný dovolával i ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, podle něhož se od poplatku osvobozují poplatné úkony ve věcech péče o nezletilé děti. Uváděl, že úhrada nákladů za pobyt v dětském domově je nákladem souvisícím s péčí o nezletilé děti. Navrhoval proto, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně zrušil a rozhodl o nařízení výkonu rozhodnutí bez ohledu na neuhrazený soudní poplatek.

Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, na podkladě podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí

soudu prvního stupně podle ustanovení § 212 odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání oprávněného není důvodné. Proto usnesení soudu prvního stupně svým usnesením potvrdil.

Z odůvodnění:

Oprávněné sdružení zdravotnických zařízení se domáhalo nařízení soudního výkonu rozhodnutí srážkami z pracovní odměny ve výkonu trestu proti povinnému pro částku 21 978 Kč. Návrh doložilo výměrem ošetřovaného ze dne 6. 8. 1993, který nabyl právní moci dne 21. 2. 1994 a kterým bylo rodičům nezletilé J. Ř., narozené 10. 11. 1990, vyměřeno ošetřovné na tuto nezletilou podle vyhlášky č. 467/1992 Sb. Sb., o zdravotní péči poskytované za úhradu, ve výši 33 Kč denně od 1. 3. 1993, přičemž ve výměru je uvedeno, že je jím stanoveno ošetřovné pro oba rodiče společně a nerozdílně. Soud prvního stupně vyzval oprávněné sdružení k zaplacení soudního poplatku výzvou, která mu byla doručena dne 23. 8. 1995, a to ve výši 440 Kč ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy. Lhůta byla prodloužena a nová výzva doručena pak oprávněnému dne 9. 1. 1996. Soudní poplatek nebyl do dne předložení spisu k rozhodnutí o odvolání zaplacen.

Podle zákona č. 549/1991 Sb. (ve znění se změnami a doplňky vyhlášeném pod č. 78/1995 Sb. a ve znění zákonů č. 118/1995 Sb. a č. 160/1995 Sb.), o soudních poplatcích, jsou od poplatku osvobozeny poplatné úkony ve věcech opatrovnických a ve věcech péče o nezletilé děti (§ 11 odst. 1 písm. a/ citovaného zákona), stejně jako ve věcech sociálního zabezpečení, nemocenského pojištění, pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, státních dávek a sociální péče (§ 11 odst. 1 písm. b/ téhož zákona). Zdravotní péči poskytují zdravotnická zařízení státu, obcí, fyzických a právnických osob v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy. Podmínky poskytování zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních stanoví zvláštní zákony. Zdravotní péči za plnou nebo částečnou úhradu, popřípadě i její výši, blíže vymezilo Ministerstvo zdravotnictví ČR v dohodě s Ministerstvem financí ČR vyhláškou vydanou po projednání s příslušnými pojišťovnami, zdravotnickými zařízeními a profesními organizacemi, zřízenými zvláštním zákonem (srov. § 11 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění se změnami a doplňky vyhlášeném pod č. 86/1992 Sb.). V dětských domovech, kojeneckých ústavech, jeslích a stacionářích platí osoby povinné výživou příplatek na zaopatření ve výši stravovací jednotky (§ 7 vyhlášky č. 467/1992 Sb., o zdravotní péči poskytované za úhradu). Rozhodne-li soud o umístění dítěte do ústavní nebo ochranné výchovy, upraví také rozsah vyživovací povinnosti rodičů (§ 103 zák. o rod.). Do 31. 3. 1983 rozhodovaly soudy v rámci výživného i o ošetřovném; později bylo rozhodování o ošetřovném vyňato z pravomoci soudů (srov. zákon č. 132/1982 Sb.).

Ze shora citovaných právních předpisů vyplývá, že dětský domov, ve kterém je nezletilá dcera povinného umístěna na základě rozhodnutí soudu o nařízení ústavní výchovy, je zdravotnickým zařízením; nezletilé je poskytována zdravotní péče a úhrada za poskytování této péče je upravena prováděcí vyhláškou č. 467/1992 Sb., vydanou na podkladě zmocňovacího ustanovení, a to ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu (ve znění uveřejněném pod č. 86/1992 Sb.). V posuzované věci tedy nejde o náhradu za poskytování jedné z forem sociální péče podle zákona o sociálním zabezpečení a řízení není osvobozeno od soudního poplatku podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Ani výkladem nelze dovodit, že tu jde o osvobození ve věcech uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Příspěvek na zaopatření ve výši stravovací jednotky, který platí osoby povinné výživou k dětem umístěným v dětských domovech podle § 7 vyhlášky č. 467/1990 Sb., je nárokem státu a výživné je nárokem nezletilého dítěte; při stanovení výše výživného se např. přihlíží i k odůvodněným potřebám dítěte (§ 96 odst. 1 zák. o rod.). Kritéria pro stanovení rozsahu výživného a tohoto příspěvku jsou stanovena tedy zcela odlišně. Z těchto důvodů tedy odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné podle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrdil.